

Det finns inget vackrare än dårar i mysbyxor

Publicerad: 17 januari 2017

Författare: Mikael Mjörnberg

VM i Frankrike har inletts så väl bra som underhållande för Sveriges del. Mycket tack vare storartat målvaktsspel. Det finns inget som är mer underhållande än dårar i mysbyxor.

Det roligaste med stora internationella mästerskap, bortsett från eventuell svensk framgång (även om vi knappast varit direkt bortskämda med det på senare år), är naturligtvis klassen på spelet.

Varje gång det vankas mästerskap är det en fröjd att bädda ner sig i tevesoffan och njuta av spelet när det är som allra skickligast utfört. Handboll är alltid underhållande att titta på, oavsett division, men det är trots allt en ganska betänklig skillnad på de allra bästa och de som krigar sig fram i våra inhemska serier.

Handboll på landslagsnivå har det där lilla extra i allt från de små detaljerna till de riktigt hejdundrande bombkastarskotten. Men det som fångslar mig mest är faktiskt målvaktsspelet. Kombinationer, rullar, spärrar och japaner i all ära, men jag njuter alltid som mest av förträffligt målvaktsspel.

Sverige har det yngsta laget i turneringen, men gick trots detta in och totaldemolerade sitt motstånd i de två första fighterna. 33-16 mot Bahrain – bang. 35-17 mot Argentina – boom. Det har bjudits på flärdfullt anfallsspel, blixtrande kontringar och ett både tufft och, om vi ska vara ärliga, lite småfult försvarsspel.

Men som sagt, målvaktsspelet, det är det som verkligen har fascinerat.

Jag vet inte riktigt varifrån min fäbless för galningar i mysbyxor kommer, men jag antar att det kan ha att göra med att Sverige av tradition alltid har varit väldigt starka på målvaktssidan och skämt bort oss som publik med förnämliga insatser. För min del, allt från tidiga minnen av den dynamiska duon Mats Olsson/Tomas Svensson och framåt.

Den här turneringen har startat på precis samma sätt. Nu ska man naturligtvis ha med i beräkningen att framförallt Bahrain, men även Argentina, frestade med ett skytte och avvägningar i lägena som inte direkt skrämmer någon världselit, men ändå. Hur häftig var inte Mikael Appelgrens första halvlek mot det lilla öriket?

Släpper man bara fem bollar på en halvlek i ett stort mästerskap och kan stoltsera med en räddningsprocent på sanslösa 69% (han tog verkligen 11 av 16 avslut i matchen) har man gjort det bra och flera av Appelgrens räddningar tillhörde den högre skolan.

Andreas Palicka ville förstås inte vara sämre och gjorde en bra andra halvlek mot Bahrain med en imponerande räddningsprocent på 45% och fortsatte sedan av bara farten med en gedigen insats mot Argentina (där han tog 11 av 26 avslut och landade på 42%). Även där har det varit en ren fröjd att se det följsamma, gedigna målvaktsspelet där keepern lurat skyttarna i fällan och sedan stängt till.

I sammanhanget förtjänar förstås även Bahrains Mohamed Husain Abdulla att nämnas, för målvaktsspel är naturligtvis vackert oavsett vilket land mysbyxfarbrorn representerar och Abdulla stängde bitvis till bra mot Sveriges vassa offensiv.

Just därför känns det lättare att svälja den nesliga förlusten i gårdagsmatchen mot Danmark där Sverige trots en formidabelt genomförd match tvingades se sig besegrade med två ynka bollar. För jösses vilken världsmålvakt danskarnas Niklas Landin är. Det spel han visade upp var helt formidabelt, hur många sexmeters-avslut tog karln egentligen? Att det var Sverige han rånade kan kvitta, sådant målvaktsspel är alltid en fröjd. Och vår egen Appelgrens andra halvlek gick inte heller av för hackor om man säger så.

Det är något magiskt med burväktare som stänger till och räddar bollar som inte ska gå att rädda. Det är det vackraste och mest underhållande som finns med handboll.

Därför är VM en fröjd. Både för ögat och för sinnet.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/det-finns-inget-vackrare-an-darar-i-mysbyxor/>